

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1130/2024
11.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравића, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Косановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Кж2 105/24 од 24.04.2024. године и 4 Кв 241/24 од 06.06.2024. године, у седници већа одржаној 11.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Косановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Кж2 105/24 од 24.04.2024. године и 4 Кв 241/24 од 06.06.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Кж2 105/24 од 24.04.2024. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Косановића за исплату трошкова кривичног поступка у предмету Вишег суда у Зрењанину Кж2 105/24.

Виши суд у Зрењанину је решењем 4 Кв 241/24 од 06.06.2024. године одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Стеван Косановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 441. тачка 4), 438. став 1. тачка 11) и 267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи решење Вишег суда у Зрењанину 4 Кв 241/24 од 06.06.2024. године тако што ће усвојити у целости жалбу браниоца окривљеног и предмет вратити првостепеном суду на ново одлучивање и обавезати Виши суд у Зрењанину да окривљеном накнади трошкове поступка у укупном износу од 137.700,00 динара у року од 30 дана под претњом извршења.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која се огледа у погрешној примени члана 267. ЗКП. Захтевом бранилац наводи да је Виши суд у Зрењанину, одлучујући о жалби изјављеној на решење о продужењу притвора, жалбу уважио и побијано решење укинуо, а да је наведеном жалбом захтевао и трошкове на име састава жалбе, о којима није одлучено, због чега је поднео захтев за накнаду трошкова на име састава жалбе, који је одбијен као неоснован решењем Вишег суда у Зрењанину Кж2 105/24 од 24.04.2024. године, на које је бранилац изјавио жалбу, која је решењем 4 Кв 241/24 од 06.06.2024. године, истог суда одбијена као неоснована уз образложење да бранилац није предузео ниједну радњу пред судом правног лека, нити је суд правног лека дужан да донесе одлуку о трошковима поступка који се односе на састав жалбе на првостепену одлуку, а такође ни да донесе решење којим ће обавезати првостепени суд да браниоцу исплати тражене трошкове, већ је у другостепеном решењу навео да ће о захтеву за накнаду трошкова поступка одлучити првостепени суд када буде доносио одлуку о целокупним трошковима поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Наиме, из списка произилази да је поступак против окривљеног пред Основним судом у Бечеју у току, да је бранилац окривљеног изјавио жалбу на решење Основног суда у Бечеју Кв.72/2024 од 29.02.2014. године којим је према окривљеном продужен притвор, коју је Виши суд у Зрењанину решењем 2Кж. 105/24 од 06.03.2024. године уважио, ожалбено решење укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. Надаље из списка произилази да је Виши суд у Зрењанину решењем Кж2 105/24 од 24.04.2024. године одбио као неоснован захтев који је поднео бранилац окривљеног за исплату трошкова кривичног поступка насталих у току другостепеног поступка, (о којима иако су жалбом истакнути није одлучено), наводећи у образложењу да бранилац није присуствовао седници већа одржаној дана 05.02.2024. године на којој је донета одлука о жалби браниоца, који пред судом правног лека није предузео ниједну радњу, због чега тај суд није у обавези да одлучи о трошковима браниоца који се не односе на састав жалбе на првостепену одлуку, нити је дужан да донесе решење којим ће обавезати првостепени суд да браниоцу исплати тражене трошкове, о којима ће одлуку донети првостепени суд када буде доносио одлуку о целокупним трошковима поступка које је бранилац имао током поступка. На наведено решење бранилац окривљеног је изјавио жалбу коју је Виши суд у Зрењанину решењем 4 КВ 241/24 од 06.06.2024. године одбио као неосновану, позивајући се у образложењу своје одлуке на разлоге првостепеног решења.

Одредбом члана 261. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да, трошкови поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 262. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди ће се одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 265. став 1. Законика о кривичном поступка прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3. ЗКП), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и стање у спису то по оцени Врховног суда, првостепени суд није могао одлучити о трошковима кривичног поступка, обзиром да у конкретном случају није донета правноснажна одлука, када ће се у смислу одредбе члана 262. ЗКП одлучити о томе ко ће да сноси трошкове и колико они износе.

Врховни суд је имао у виду пресуду Врховног касационог суда Кзз 655/2022 од 07.07.2022. године на коју се бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости позива, али је нашао да се предметном пресудом није обихваћена иста ситуација и стога се на конкретан случај не може се применити.

Бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости наводи и да другостени суд није навео ниједну законску одредбу на којој заснива свој закључак - да ће о захтеваним трошковима поступка одлучити првостепени суд када буде доносио одлуку о целокупним трошковима поступка, сматрајући захтевом да је стога жалбом побијано решење неразумљиво, чиме суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, те се стога Врховни суд, није упуштао у оцену истакнуте повреде.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић